

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv
Doctoribvs Reseratvs**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lvgdvni, 1659**

Examen XIV. De Decimis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

208 *Moralis Theologiae Tract I. Leges,*
E X A M E N XIV.

De legibus in particulari circa materiam de
Decimis ad præceptum quintum
Ecclesiæ.

C A P V T P R I M U M.

De Oblatione, Primitiis, Decimis.

§. 1. 1. **Oblatio.** *Vid est Oblatio? Exterior actio, per quam ex bonis sensibilibus aliquid Deo offerimus in recognitionem dominij eius, & seruitutis nostræ ad ipsum, vel in quemcunque cultum religiosum Dei.*

Variis titulis deberi possunt oblationes, eisque offerre non potest nisi baptizatus. Deo fiunt, & hominibus Ecclesiasticis, & fieri aliquando possunt ex debito, & voto.

§. 2. 2. **Primitia** *De Primitiis quidnam? Primitiæ ex primis terræ fratribus frugum oblationes sunt. Eas offerre Deo de iure naturali est. Olim erant in præcepto, & nunc etiam in lege gratia præcipiuntur.*

§. 3. 3. **Decima** *Decimæ quid? Decimæ ex Ecclesiæ præcepto sunt, & ratione congruae sustentationis ministris debitæ de iure naturali, in lege gratiæ confirmata.*

C A P V T III.

De personis, à quibus danda Decima, de quibus rebus soluenda sunt, & quiesnam personis.

§. 1. 4. **Soluens decimas.** *Vanam persona ad decimas soluendas obligantur? Omnes fideles. Vnde gentiles non comprehenduntur, neque Iudæi, siue de prædialibus, siue de personalibus sermone. Sacerdotes non soluunt. Pauperes soluunt modò in extrema necessitate non sint. Ministri Sacramentorum non tenentur ad decimas, at clerici ea recipientes tenentur, & quidem ex prædiis seculari titulo possessis, non ex lucris spirituali titulo acquisitis.*

s. Tenetur

5. *Tenetur ne Papa, aut Episcopus?* Papa sui ratione non tenetur, at ratione prædij, in quo tale sit onus, obligatur. Episcopus personali debito non tenetur, sed reali bene teneri potest.

6. *Quid de Parochis, Clericis, ac seruientibus Ecclesiis?* Parochi ad prædiales tenentur, non ad personales. Clerici non ministrantes ad omnes. Seruientes Ecclesiis ex Ecclesiasticis bonis non tenentur, nec ex acquisitis titulo spirituali.

7. *Tenantur ne Religiosi?* Iure communi tenentur, aliqui sunt priuilegio exempti & à personalibus etiam ex proprio labore iure communi immunes sunt. Priuilegiati etiam à debito reali eximuntur; eorumque priuilegium ad noualia, & ad prædia in futurum acquirenda extenditur.

8. *Ex quibus rebus soluenda sunt decima?* Ex omnibus lucris iustè acquisitis. Nec debentur ex donationibus. Ex propriis actionibus lucra comparata debentur ex militia, & præda. Ex acquisitis contra iustitiam non debentur ex iustè vero acquisitis per turpem actionem debentur. Ex decimis personalibus deducendæ primū expensæ sunt. Prædiales ex omnium rerum fructibus soluendæ.

9. *Quid si colonus mediarius sit?* Mediæ soluantur ab ipso & mediæ à domino. Si mercenarius? A domino totæ.

10. *Quisnam personis decima soluenda?* Personales decimæ debentur Parochiæ, eique Ecclesiæ soluendæ sunt, in cuius Parochia sita sunt prædia. Mixtæ debentur illi Ecclesiæ, in qua animalia habitant, nisi consuetudo induxit, ut soluantur in alia. Non extenditur ad noualia, ante possessa; & priuilegio solui possunt extra Parochiam. Noualia autem tunc comprehenduntur, quando verba talia sunt, ut absque propria interpretatione restringi non possint. Soluendæ decimæ sunt Parochiali, etiam si baptismalis non sit. Prædiales soluuntur Parochiali, in cuius territorio prædia sunt.

11. *Num ius percipiendi decimas laicis conueniat?* Minime; at tanquam temporales quidam fructus solui illis possunt. Tribus autem modis eas possunt percipere locatione, stipendio, donatione. Concedi item laicis ad vitam possunt, in feudum, & transferri ad successores. Consuetudine eas preſcribe-re non possunt, etsi vim habere potest consuetudo probandi priuilegium. Porro decimæ institutæ fuere in Cleri sustentationem & post diuisionem diœcesum in Parochias, distributæ per Parochos fuere. Primò debentur Episcopis,

§. 2.
*Decima-
rum ma-
teria.*

§. 3.
*Quibus
soluen-
da deci-
ma.*

O : æquæ

210 *Moralis Theologie Tract. I. Leges,*
æquè primò etiam Clero Parochiarum. Deinde Parochi-
tum capitulo præbendatis. Simplices clerici non habent ius
ad illas proprium, nec Religiosi ex vi status. Consuetudine
præscribere quidem possunt immunitatem à soluendis deci-
mis, non autem ius eas recipiendi, nisi sint ministri Sacra-
mentorum, & titulum aliquem Parochiale habeant.

CAPUT III.

*Quomodo, & quando, soluenda sunt
Decima.*

§. 1. 12. *Quomodo soluenda sunt decimæ?* De-
bentur ex Iustitia, & Religione, non tanquam alie-
do sol- næ res, sed tanquam res propriæ. (ut probabilius assero) cum
uenda obligatione reddendi. Vnde potest Ecclesiæ quodam-
modo habere vsum fructuum in prædiis, pro parte decimæ.
Eas petere potest Ecclesia à quocunque, apud quem
sint non decimati fructus.

13. *Si culpa Parochiani amittantur fructus?* Contra ipsum
ius habet Ecclesia. Culpa autem triplex esse potest, commis-
sio, omissione, & mora: commissione debet, qui potuit impeditre
damnum & non fecit: omissione, qui potuit seminare, vel
vineam colere: mora autem tum in colligendis opportuno
tempore fructibus, tum in non soluendis postquam iij colle-
cti sunt.

§. 2. 14. *Quando soluenda?* Sine mora, & non petitæ. Et qui
Quando dem personales in fine anni soluuntur. Computandæ autem
soluenda decimæ ex negotiationibus per singulos annos. Prædiales
decimæ, soluenda statim collectis fructibus: animalium proporcio-
nato tempore. Parochi suis sumptibus curare debent, ut in
domum deferantur.

15. *Ius ne habet Ecclesia decimas exigendi?* Ita planè, per
vim tamen accipi non possunt à Parochiis, sed recurrere pos-
sunt ad Ecclesiasticos iudices, qui cogere valebunt. Prælati
quidem tenentur cogere debitores, interdum tamen ad tol-
lenda, ~~sænde~~, seu vitanda scandala poterunt conniuere.

CAP.

CAPUT IV.

Praxis circa materiam de Decimis ex Societatis
Iesu Doctoribus.

16. **S**icut Religiosos priuilegio, exemptione à decimis frui: rogo §. 1.
San laici coloni Religiosorum ad decimas soluendas te- De obli-
neantur? Tenentur pro sua cuiusque portione soluere, sed cir- gatione
ca Religionum fundos gaudent priuilegio Religiosorum, decimas
quod est reale ut pote communitati concessum, quod de iure soluendi
communi transit ad colonos. Priuilegium decimarum Socie- & exē-
tati concessum à Gregorio XIII. videndum apud Henriquez ptione.
lib. 7. cap. 27. n. 8. & in Gloss. lit. H. Quid si coloni Religiosorum, Henriq.
vel ipsi met Religiosi aliqua in Provincia decimas persoluant?
Id profectò erit ex aliquo Breui Pontificio ab Episcopis ob-
tentio priuilegi huius reuocatorio.

17. Eximuntur ne laici à decimarum solutione ex præscri-
ptione immemorabili sine titulo? Ita planè ex c. auditis de pre-
script. & c. 3. de consuet. in 6. sicut etiam ex præscriptione qua-
draginta annorum cum titulo, & consuetudine quadraginta
annorum sine titulo. Quanam inter consuetudinem, ac præscri-
ptionem di paritas? Consuetudo respicit communitatem, quæ
per diuturnum usum legiti no tempore continuatum potest
legem derogare. Præscriptio autem priuata respicit perso-
nam, cuius usus quantumuis continuatus, non potest legem
introducere, aut abrogare. Laym. in lib. 4. ra. 1. c. 7. n. 9. Ex Laym.
cuius mente laici non possunt per præscriptionem omnino
eximi à decimarum onere persoluendarum, sed tantum in
partem, ut scilicet ioco decimæ vigesimalm, aut trigesimalm
partem soluant.

18. Alias precor, de præscriptione, circa decimarum exemptionem
nem Doctorum Societatis sententiis adnot. Porro Henriquez ^{Henriq.}
lib. 7. cap. 27. num. 2. & Tannerus 2. 2. d. 5. q. 3. dub. 2. num. 31. Tanner.
asserunt, ad præscriptionem sine titulo in causa decimarum
sufficere quadraginta annorum tempus. Ad consuetudinem
autem quid? Affirmat Castro Palao tom. 2. tract. 10. d. univ. p. 4. Palao.
n. 6. probabile esse; ad consuetudinem contra decimas de-
cem annorum spatium sufficere.

19. Decimarum obsecro obligationem pressius extende. Tri- §. 2.
plex decima, personalis, prædialis, & mixta. Personalis est De deci-
mata pars fructuum prouenientium ex industria, & opera mis va-
personæ. Prædialis, seu realis est quota fructuum, qui ex ria.

212 *Moralis Theologie Tract. I. Leges,*
prædiis percipiūtur. Mixta quæ partim ex hominis industria,
partim ex prædiis prouenit, vt sunt animalium fœtus. Pro-
fectò decimæ personales soluendæ sunt post lucrum acqui-
tum, ab iis qui Sacraenta suscipiunt illi Ecclesiæ, in qua
Sacraenta suscipiuntur, nisi aliter sit consuetudine rece-
ptum. Prædiales statim ac fructus collecti sunt, soluendæ^z
ab illis omnibus, qui prædia titulo non spirituali possident,
illi Ecclesiæ, cui subiecta sunt prædia, nisi sit consuetudine
introductum, vt alteri soluantur. Mixta quando fœtus per-
uenit ad statum vtilem, soluendæ iuxta locorum consue-
tudinem. Ex Layman. Palao &c. alii.

20. *Possunt ne Sacraenta non soluentibus decimas denega-
ri?* Ita planè, dum nullam habent excusationis causam.

21. *Soluenda ne Clericis diuitibus, aut improbis? Quis du-
bitet?* Non enim debentur decimæ Clericis ob eorum ino-
piam, aut probitatem; sed laborem, quem in populi utilita-
tem impendunt.

22. *In soluendis decimis realibus seu pradialibus sunt ne de-
trahenda expensa, v.gr. cultura agri?* Minime; secus in per-
sonalibus.

23. *Qui decimis soluendis deteriorem, &c. non ut par est, mi-
diocrem saltem partem bona fide assignat, peccat ne contra iusti-
tiam?* Peccat, & consequenter ad restitutionem tenetur. Imò peccato sese sacrilegij fœdere aliqui affirmant, quos mi-
nimè probandos affirmarim; nec satis ad sacrilegium non
soluere, aut male impendere rem sacro cultui dedicatam.
Azorius ita.

24. *Obligatio soluendæ decimas potest ne valide priuilegio
Pape condonari?* Potest, quatenus decimæ dicunt quotam
fructuum, seu determinatam partem. Imò sine causa non con-
donari valet à Pontifice, sed tum illicite concederetur. Item
obligatio soluendi decimas in futurum auferri posse videtur
per compositionem, interueniente Summi Pontificis autho-
ritate. Imò etiam Prælatus Ecclesiæ, aut Beneficiarius potest
iusta de causa absque assensu Apostolico compositionem,
vel remissionem facere de præteritis decimis, cum iuri suo
cedere possit, & nulla Simoniae labes, aut prohibitio inter-
ueniat. Ex Azorio.

25. *Est ne probabile decimas non deberi personales, id est, ex
lucro industria?* Nullibi ferè esse in usu ab Emanuele Saæ af-
firmatur. Qui quidem addit decimas non deberi à Clerico
ex fructibus Ecclesiæ, nec ex patrimonio, si Ecclesiæ seruat,
cui decimæ debentur. Standum planè in iis & similibus pre-
scriptis

Azor.

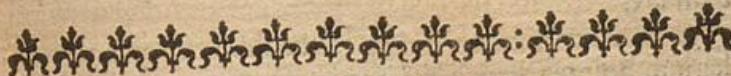
Azor.

Saa.

scriptæ consuetudini, quæ quidem efficit miram hac in re varietatem.

26. Sunt ne *speciales pœnae non soluentibus decimas assignatae?* Tridentinum præcipit subtrahentes decimas, aut earum solutionem impedites, non solum excommunicandos esse, verum non esse absoluendos, nisi facta plena restitutio: intellige, modò non ad sit impotentia restituendi. Extant etiam peculiares pœnæ in Clem. I. decim. contra Religiosos, qui iniqùe usurpant decimas ad se non pertinentes, vel alios ab iis soluendis retrahunt, vel pœnitentibus conscientiae scrupulum circa decimarum solutionem ingerere negligunt. *Azorium lege.*

AZOR.

EXAMEN XV.

De Legibus circa materiam de Priuilegiis in communi.

CAPUT PRIMUM.

De Priuilegiorum varietate.

1. *Vidnam est Priuilegium? Specialis gratia alicui concessa: seu lex qua alicui aliquid speciale conceditur.*

2. *Quotuplex illud? Multiplex planè. Aliud dicitur scriptum; aliud non scriptum, sive à Superiore concedatur, sive acquiratur consuetudine. Aliud est Reale, quod directè conceditur alicui rei, ut loco, dignitati, prædio, mercibus. Aliud Personale, quod conceditur immmediatè personæ. Quando res, cui concessum est priuilegium transit ad alium dominum, ad eundem etiam priuilegium transit: priuilegium vero personale cum persona extinguitur. Aliud est Gratuum, quod gratis conceditur. Aliud Remuneratorium, quod meritorum ratione prestatur. Aliud est Conuentionale, quod conceditur ex pacto. Aliud Purum, quod absolutè conceditur. Aliud est Priuatum, concessum in personæ priuatæ fauorem. Aliud Commune, quod bonum communitatis immmediatè respicit. Aliud est Fauorabile, quod priuilegiato confert fauorem, & commodum, nulli autem incommodum. Aliud*

O 3

Odiuum.